

Jílek, Jan; Klontza, Věra

Dr. Marie Pardyová jubilující

Studia archaeologica Brunensia. 2023, vol. 28, iss. 1, pp. 177-178

ISSN 1805–918X (print); ISSN 2336–4505 (online)

Stable URL (DOI): <https://doi.org/10.5817/SAB2023-1-5>

Stable URL (handle): <https://hdl.handle.net/11222.digilib/digilib.78151>

License: [CC BY-SA 4.0 International](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/)

Access Date: 18. 02. 2024

Version: 20230627

Terms of use: Digital Library of the Faculty of Arts, Masaryk University provides access to digitized documents strictly for personal use, unless otherwise specified.

Dr. Marie Pardyová jubilující

Jan Jílek / Věra Klontza

Dne 24. 8. 2023 oslaví významné životní jubileum Marie Pardyová, klasická archeoložka a historička starověku. Životní dráha paní doktorky započala v Brně, kde na tehdejší Univerzitě Jana Evangelisty Purkyně vystudovala obory Francouzský jazyk a literatura, Latinský jazyk a literatura a Klasická archeologie (1976). Od svých studentských let se intenzivně věnovala antickému umění, nejvíce jí však učarovalo umění římské. Studium klasické archeologie v 60. a 70. letech bylo v Brně spojeno především se jmény prof. Gabriela Hejzlara a doc. Oldřicha Pelikána, a byl to právě docent O. Pelikán, který Marii Pardyovou nasměroval ke specializaci na umění pozdního principátu a pozdní antiky. Jisté v její osobě rozpoznal velký talent a cit pro detailní analýzu stylového vývoje římského umění. V roce 1976 obhájila jubilantka magisterskou diplomovou práci *Constantinova matka Helena v historii a legendách*. Její pomyslný *cursus honorum* započal na Katedře starověké kultury, kde byla od roku 1976 asistentkou a od roku 1979 odbornou asistentkou. V mezidobí obhájila rigorosní práci (1978) a mohla se tak plně věnovat svým vědeckým zájmům, které korunovala obhájenou kandidátskou disertací *Klasické tradice v raně křesťanské ikonografii* (1993). Ve svých odborných výstupech se M. Pardyová dlouhodobě soustředí především na problematiku římských sarkofágů a umění 3. až 5. století. Na tomto poli bádání patří ke specialistům, uznávaným po celé Evropě, a k nejlepším znalcům tématu na území bývalé ČSR. Odborné studie publikovala paní doktorka nejen na stránkách tohoto časopisu, ale také v zahraničních sbornících a periodikách. Jejím velkým tématem je slavný bitevní sarkofág z Portonaccia v Itálii. V řadě sborníků *Ve službách archeologie* uveřejnila několik kratších studií, mezi nimiž vyniká sumari-zační text věnovaný Laokoontovi (2006).

V 90. letech se jako spoluředitelka podílela na vytvoření soupisu antických památek v České republice (1997–1999: Programový projekt MK ČR: Soupis antických památek v ČR, zpracování antických památek na Moravě). Touto svou aktivitou tak plně navázala na odkaz svých předchůdců, prof. G. Hejzlara a doc. O. Pelikána. Získané podklady jubilantka spolu s Dr. J. Čížmářovou a doc. M. Dufkovou zúročila v rozsáhlé výstavě *Antické umění v moravských sbírkách a nálezech*, ke které autorky připravily průvodce výstavou (1997).

Z hlediska odborné spolupráce po roce 1989 M. Pardyová navázala intenzivní kontakt s prof. J. Frelem, který jako hostující profesor přednášel několik semestrů také na Ústavu klasických studií, kam v té době organizačně spadal i seminář klasické archeologie. Rozvoj oboru klasické

Z hlediska odborné spolupráce po roce 1989 M. Pardyová navázala intenzivní kontakt s prof. J. Frelem, který jako hostující profesor přednášel několik semestrů také na Ústavu klasických studií, kam v té době organizačně spadal i seminář klasické archeologie. Rozvoj oboru klasické

archeologie na filosofické fakultě Masarykovy univerzity v 90. letech a kolem zlomu milénia je jistě jednou s největších zásluh jubilantky. Paní doktorka v té době přednášela téměř všechny hlavní kursy, avšak k vybraným tématům se jí podařilo oslovit některé specialisty, kteří studentům umožnili podívat se na řeckou a římskou archeologii také z jiné perspektivy (výběrem vzpomeňme: doc. E. Kazdovou, doc. M. Dufkovou, prof. R. Hoška, prof. J. Bouzka, ing. M. Báalka, dr. O. Šeda, dr. B. Komoróczyho). Rozvoj oboru nebyl v této době jednoduchý, a především pedagogická činnost vyžaduje značné množství energie i dnes.

* * *

Jan Jílek:

„Pokud vzpomenu na své studentské časy, tak jako jednoznačně nadstandardní vnímám poskytování celé řady textových studijních materiálů, které nám paní doktorka vždy ochotně předávala. Jednalo se o několikostránkové dokumenty, kde byly reflektovány aktuální přístupy studia antického umění, ale také důležité interpretace písemných pramenů. Přednášky a semi-

náře vedené jubilantkou byly pro studenty vždy náročné a přínosné, a to nejen pro komplexní přístup k antickému umění, ale také z hlediska přípravy na zkoušky a kolokvia. Přísnost však přinesla své ovoce, i když si stále nejsem jistý, zda bych dokázal výstižně charakterizovat fenomén římského umění ve třech větách tak, abych splnil náročná očekávání paní doktorky.“

Věra Klontza:

„Na oddělení klasické archeologie jsem nastoupila v roce 2012 a paní doktorka Marie Pardyová byla mojí kolegyní několik let. Velmi mě inspirovalo její zaujetí pro římské umění, neustálé úsilí pracovat na získávání dalších znalostí v tomto směru, důslednost v přípravě špičkových odborníků a ochota dělit se o výsledky svého bádání. Je skvělé, že dr. Pardyová zůstala v oboru a vyučuje dnes své milované římské umění studenty klasických studií.“

Závěrem tedy popřejme M. Pardyové hodně zdraví i badatelského a pedagogického elánu do dalších aktivních let.

AD MULTOS ANNOS!

Toto dílo lze užit v souladu s licenčními podmínkami Creative Commons BY-SA 4.0 International (<https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/legalcode>). Uvedené se nevztahuje na díla či prvky (např. obrazovou či fotografickou dokumentaci), které jsou v díle užity na základě smluvní licence nebo výjimky či omezení příslušných práv.